

NOTA REDAKCYJNA

Dnia 8 lutego 1990 roku zmarł Doktor Adam Stanowski. Senator Rzeczypospolitej Polskiej. Wśród licznych prac, jakie z właściwym sobie zaangażowaniem podejmował, nie najmniej ważną był Jego aktywny wkład w życie i działalność Instytutu Jana Pawła II KUL. Ceniliśmy Jego życiową mądrość, wrażliwość na ludzkie biedy – tak w wymiarze wielkim, makrospołecznym, jak i „małym”, indywidualnym – a wreszcie Jego otwartość i wnikliwość myślenia. Często więc korzystaliśmy z Jego rady, zapraszaliśmy do udziału w cotygodniowych konwersatoriach Instytutu i w przygotowywanych tymi konwersatoriami sympozjach naukowych. On zaś z reguły zaproszenia te przyjmował, wkładając w swe wystąpienia cały umysł i serce. Śp. Doktor Stanowski uczestniczył w pięciu wspomnianych sympozjach, na trzech z nich wygłaszał referaty; tak aktywnym w nich udziałem nie może się bodaj nikt z nim równać¹. Liczbę konwersatoriów z Jego uczestnictwem trudno byłoby podać – a są one ważne, gdyż wtedy właśnie nie tylko dzielił się On „na żywo” z innymi swą mądrością i wiedzą, ale także dawał przykład wielkiej uczciwości w szukaniu prawdy, uczciwości, która kazała Mu niekiedy publicznie odwoływać głoszone wcześniej poglądy. Poruszające było, gdy ten intelektualista z krwi i kości, szczególnie wrażliwy na respekt należny każdej

¹ A. Stanowski, *Zagrożenia tożsamości człowieka (Próba diagnozy)*, w: *Człowiek w poszukiwaniu zagubionej tożsamości. „Gdzie jesteś Adamie?”*, red. T. Styczeń SDS, Lublin 1987, s. 47-55; tenże, *Liberalistyczne teorie zniewolenia człowieka i koncepcje jego wyzwolenia. Próba rekonstrukcji*, w: *Problem wyzwolenia człowieka*, red. T. Styczeń SDS, M. Radwan SCJ, Rzym 1987, s. 198-203, oraz udział w dyskusji. Śp. Doktor Stanowski brał aktywny udział w dyskusji podczas sympozjum „Rodzina chrześcijańska”, por.: Jan Paweł II, *Familiaris consortio. Tekst i komentarze*, red. T. Styczeń SDS, Lublin 1987, s. 281, 288-290, 296, 300. Szczególnie wydatnie przyczynił się śp. Doktor Stanowski do organizacji sympozjum poświęconego encyklice *Sollicitudo rei socialis*, jakie odbyło się w maju 1989 r. Wygłosił też na nim referat pt. *Społeczne struktury grzechu*, który zamieszczamy w niniejszym numerze „Ethosu”. Materiały z sesji „Dar ludzkiego życia”. W 20 rocznicę encykliki *Humanae vitae*” (październik 1988 r.), w której śp. Doktor Stanowski także brał udział, ukażą się niebawem drukiem.

wolnej osobie ludzkiej, uznał za niesłuszną swoją, głoszoną przed laty, krytykę śp. Księdza Prymasa Stefana Wyszyńskiego za jego stosunek do grona liberalizujących intelektualistów katolickich. A uczynił to w imię pełnej prawdy o człowieku i jego wolności, której liberalizm ten, jak stwierdził, wbrew pozorom źle służył.

Tak intensywna i żywa obecność śp. Doktora Stanowskiego w życiu Instytutu pogłębiła przyjacielskie więzy, jakie nas z Nim łączyły. Zrozumiały jest więc szczególny żal, z jakim przyjęliśmy wiadomość o nagłej Jego śmierci. Niniejszego numeru „Ethosu”, poświęconego tak drogiej Mu „Solidarności”, nie mogliśmy już z Nim przygotować. Dobrze chociaż, że możemy właśnie w tym numerze oddać należny hołd Temu, który był Pierwszym Przewodniczącym NSZZ „Solidarność” Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Drobnym wyrazem naszej wdzięcznej pamięci niech będzie tekst homilii wygłoszonej w czasie Mszy św. pogrzebowej w dniu 10 lutego przez ks. prof. dra Mieczysława Brzozowskiego, rektora Wyższego Seminarium Duchownego w Lublinie.

A.Sz.